

Fluturi

Ina M.

Degete săgeți spre cer se înfig într-un mister
Și rămân acolo prinse, de bolta ca un cuier.
Mâinile mereu întinse (frânghii-n visuri neatinse)
Stelele-n cortina nopții vor să-mbrățișeze, strânse.
Fluturi zboară în privirea ochilor cuprinși de lacrimi
Căci în gânduri amintirea zilelor scăldate-n patimi
Rană inimii îi face, fluturi negri o desface
În bucăți ce se tot zbat într-o resemnare rece.
Fluturii-n călcâi se-adună, albi și negri, către lună,
Trag pe frânghii-n zbor curajul de a prinde-o stea în mână...
Ea le luminează drumul fluturilor care-nalță
Suflet, inimă și gânduri către cerul cu speranță.
Zboară-n liniște și pace zilele prin luni și ani,
Fluturii dau înălțarea cu puterea de titani.